

PROF. MUDr. JAROMÍR KOLÁŘ, DrSc. OSLAVIL 85 LET

Pan profesor Kolář se narodil dne 30. července 1926. Jeho životní jubileum jsme oslavili na XIV. libereckých osteologických dnech. Širší radiologické obci si dovoluji připomenout životní dráhu tohoto předního českého radiologického osteologa a významného představitele české radiologie.

Kořeny rodiny, v níž se prof. Kolář narodil, sahají na moravsko-slezsko-polské pomezí, do Slezské Ostravy. Ačkoliv se do tohoto kraje rád

vrací a zůstává mu věrný, byl převážnou část svého života vázán k Praze, kam se jeho rodina v roce 1932 přestěhovala.

Za protektorátu byl totálně nasazen a pracoval rok jako pomocný dělník v ČKD Praha. Na podzim roku 1945 maturoval s vyznamenáním na reálném gymnáziu v Praze na Vinohradech a zapsal se na fakultu všeobecného lékařství UK v Praze, kde se existenčně s obtížemi probíjel například i jako písař na stroji v redakci jednoho deníku.

Exceloval již jako student medicíny a promoval v roce 1950 „sub auspiciis“.

Poválečný systém umístěnek předurčil Kolářovi Ústecký kraj. Projevil tehdy málo uvěřitelné přání věnovat se rentgenologii a stal se sekundárním lékařem na RTG oddělení nemocnice KÚNZ Ústí nad Labem. Po absolvování dvouleté vojenské služby nastoupil do půlročního specializačního kurzu rentgenologie v nově založeném ÚDL v Praze. Atestoval s mimořádnou pochvalou a v roce 1955 po vyhraném konkurzu nastoupil na Radiologickou kliniku VFN v Praze u prof. Švába. V této době vykryštalizoval jeho zájem o osteologii a začala jeho intenzivní publikační činnost zaměřená na osteologickou radiologii. Zásadní význam měla jeho spolupráce jednak s doc. Vrabcem z kliniky plastické chirurgie akademika Buriana – vytěžil z ní jak obhajobu kandidatury věd v roce 1960 – změny na kostech po ozáření – tak monografii „The Physical Agents and Bone“ v nakladatelství Academia Praha, následovanou doktorátem věd v roce 1964. Stal se tak nejmladším DrSc. v oboru lékařských věd v té době u nás.

Z té doby je třeba zmínit též spolupráci s RNDr. Babickým z BÚ AV a doc. Bekem z onkologické kliniky FVL, která jej zařadila mezi průkopníky izotopové diagnostiky kostních chorob u nás.

Okruh jeho vědeckého zájmu byl však velmi široký, a tak se paralelně společně s dr. L. Vyhánkem věnoval i vyhodnocování kosterních nálezů z období Velké Moravy.

Habilitace na sebe nedala dlouho čekat – docentem se stal již v roce 1965.

V době politického tání roku 1968 získal možnost po celý rok pracovat na univerzitě v holandském Nijmegenu. V té době měl již na svém kontě více než 120 publikací a pronikl do širšího povědomí evropské radiologické obce. Po osobním jednání s prezidentem EAR prof. van Ronnenem z Leydenu se mu podařilo v roce 1969 prosadit přijetí Československé radiologické společnosti do EAR.

V době nastupující normalizace byl prof. Kolář jako neustraník na fakultě znevýhodněn, návrhy na jmenování profesorem a nástupcem prof. Švába byly zamítnuty. A tak až v roce 1976 byl ustanoven vedoucím radiologické katedry ILF po penzionování prof. Věšína; profesura přichází pak v roce 1980. V čele katedry pracoval do roku 1993. Avšak i poté, co předal přednostenské žezlo paní prof. Bohutové, pracuje v nemocnici na Bulovce a IPVZ prakticky až do dnešních dnů.

Odborné a pedagogické dílo prof. Koláře je skutečně úctyhodné. Takřka polovina z neuvěřitelného počtu 497 časopiseckých odborných prací vyšla cizojazyčně v zahraničí. Také dvě pětiny z 400 Kolářových odborných přednášek odezněly v cizině.

Z jeho knih v českém jazyce je snad nejnámější „Nárys kostní diagnostiky“, ze kterého čerpala v předatestační přípravě i denní praxi celá generace českých radiologů.

Jeho monografie „Röntgendiagnostik arbeitsbedingter Skelettleiden“ vyšla v roce 1976 v prestižním nakladatelství Springer, napsal několik kapitol do rozsáhlého kompendia „Handbuch der medizinischen Radiologie“ a přispěl jako jediný Čech i do světoznámého díla Schinzova „Radiologische Diagnostik in Klinik und Praxis“.

Je příznačné, že na katedře vychoval celou řadu významných českých radiologů.

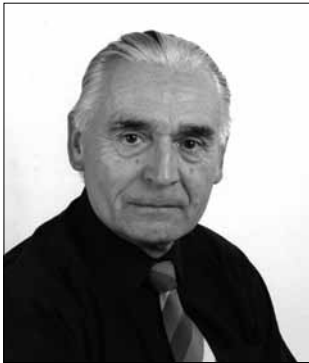
Se jménem prof. Koláře je ve druhé polovině 20. století nesmazatelně spjata i historie Československé radiologické společnosti. Jeho angažmá v řadě cizích a mezinárodních radiologických společností a organizací přispělo významnou měrou k prestiži české radiologie.

Profesora Koláře známe všichni jako přátelského, vlídného a mimořádně skromného člověka. Z jeho pedagogické činnosti těžila celá generace našich i slovenských radiologů, kteří mu již vyjádřili vděčnost na srpnovém mezinárodním radiologickém Summerfóru na Tálech v Nízkých Tatrách. Velkou životní oporou mu byla choť Olga, zesnulá již před lety.

Jsme rádi, že se profesor Kolář dožil svých 85. narozenin ve svěžesti a pracovním zaujetí, na které jsme si u něj po léta zvykli. Totéž mu samozřejmě přejeme i do let dalších.

doc. MUDr. Jan Šprindrich, CSc.

PROFESOR EMIL HLEDÍK OSMDESÁTILETÝ

Dne 5. září 2012 oslavil prof. MUDr. Emil Hledík, CSc. 80. narozeniny.

Narodil se v Praze, kde v roce 1950 maturoval, po absolutoriu nastoupil na Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy, kde promoval v roce 1956.

Po promoci opustil hlavní město a přešel pracovat na RTG oddělení nemocni-

ce v Liberci, tam strávil následující 4 roky, získal zde přátele a v pozdějších letech se do města pod Ještědem rád vracel, ať za povinnostmi odbornými, tak za známými.

V roce 1960 odešel zpět do Prahy, kde nastoupil do Ústavu doškolování lékařů jako pedagogický asistent, absolvoval I. a II. atestaci v oboru (1960 a 1968) a v mezidobí, v roce 1965, obhájil kandidátskou dizertační práci na téma „Traumatické změny plicní při zavřeném poranění hrudníku“.

Stal se konziliářem pro chirurgickou diagnostiku, kdy se věnoval převážně vyšetřování břišních orgánů, současně také rozvíjel angiografickou metodiku vyšetřování dolních končetin. V rámci nevasculárních intervenčních metod zavedl na RDG klinice Nemocnice Na Bulovce metodu perkutánní cholangiografie. V domácím i zahraničním písemnictví publikoval více než 70 článků a v roce 1983 mu v nakladatelství Avicenum vyšla monografie „Diagnostika nitrobřišních hlíz“, oceněná ve stejném roce hlavní cenou nakladatelství.

Docentem v oboru rentgenologie a radiologie se stal v roce 1982, v roce 1993 byl jmenován profesorem.

Celý život se věnoval vzdělávání mladých radiologů zprvu v Ústavu doškolování lékařů, později na ILF a IPVZ, aktivně se zapojil do organizace kurzů před II. atestací.

Do roku 2006 byl zaměstnancem IPVZ Nemocnice Na Bulovce a až do roku 2011 přednášel na 1. lékařské fakultě studentům medicíny.

Milý Emile, do dalších let Ti přejeme hodně zdraví a životního elánu.

Za kamarády a spolupracovníky.

MUDr. Jan Beran, Ph.D.

MUDr. KAREL CHYLÍK

MUDr. Karel Chylík se narodil 16. května 1956 v Písku, kde absolvoval své základní i středoškolské vzdělání. Studium na lékařské fakultě absolvoval na půdě Univerzity Karlovy v Plzni a úspěšně jej zakončil v roce 1981. Téhož roku nastoupil do nemocnice v Táboře na radiologické oddělení, kde pracoval celkem 31 let, z toho 20 let jako primář. Jeho snahou bylo vždy co nejlepší technické vybavení pracoviště. Důkazem je nejen spuštění provozu prvního CT na pracovišti v roce 1992, ale obměna přístroje v roce 2009, postupná digitalizace oddělení a v neposlední řadě i snaha o pořízení MR přístroje, která již bohužel zůstala nenaplněna.

V roce 2003 primář Chylík zorganizoval první ročník Tábořských Radiologických dnů, které se posléze staly tradičním setkáním nejen radiologů z blízkého okolí, ale z celé republiky a v poslední době i z okolních zemí. Každý z nás, kdo se tohoto setkání zúčastnil, musí souhlasit s tím, že se jednalo o setkání nejen přátelské a neformální, ale především na vysoké odborné úrovni se sděleními, za která by se nemusel stydět jakýkoliv mezinárodní kongres, a dále i diskusemi v celé řadě témat ve zcela aktuálních oblastech. A primář Karel Chylík

byl skutečným duchem tohoto setkání. Skvěle dokázal vyvážit odbornou a společenskou část akce, čehož byla vždy důkazem hojná účast radiologů z celého spektra pracovišť v České republice i zahraničí. V letošním roce musela být akce díky jeho nečekanému odchodu zrušena, přesto však můžeme jen doufat, že se jeho kolegům z radiologického oddělení podaří na tuto tradici navázat, a budeme tak moci každoročně na primáře Chylíka vzpomenout.

Osobně mohu potvrdit (a zcela jistě nejsem sám), že v soukromí byl Karel stejným nadšencem jako v odborném životě. Ať již se téma rozhovoru stácelo jakýmkoliv směrem, vždy nalézal povzbuzení a splétal plány do budoucna. Společnou notu dokázal najít s každým a nikdy nezkazil žádnou zábatu, naopak vždy nalézal nová témata a dokázal rozehnat i pochmurnou náladu.

Karel nás opustil nečekaně 24. dubna 2012, tedy přesně 20 let poté, co byl zahájen provoz prvního CT přístroje na jeho oddělení. Zpráva o jeho odchodu nás všechny hluboko zasáhla. Proč právě on, který okolo sebe šířil tolik dobré nálady? To se nikdy nedovíme, nebo snad možná tam někde nahoře, až se setkáme, a on se nás podívá svým nadšeným zrakem plným očekávání a seznámí nás s tím, co zatím zorganizoval a naplánoval.

Vzpomínejme na něj, abychom mu mohli říci, že jsme zde šířili alespoň zlomek pozitivního myšlení, které mu bylo tak blízké.

doc. MUDr. Marek Mechl, Ph.D., MBA